

από υ. Ηπραιαποούλα
α. Παοχαρίδης
Εξετάσεις, αυ ωρέωει να
φροντίσω μαζί

272-98

Κύριε Πρόεδρε,

Άφησα τη διοίκηση του 1988, ύστερα από θητεία επτά χρόνων ως νομάρχης και περιφερειάρχης και επέστρεψα ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εργασίας και κοινωνικών Ασφαλίσεων τον Οκτώβριο του 1996, και διαπιστώνω ότι η κατάσταση αυτή χειροτέρευσε αντί να βελτιωθεί.

1. Τα Υπουργεία δεν είναι αυτόνομοι μηχανισμοί αλλά ετεροκινούμενοι και υπουργοκεντρικοί. Τίποτα δεν γίνεται αν δεν προηγηθεί νεύμα του Υπουργού (δεν μιλάω συγκεκριμένα για το δικό μας Υπουργείο, που τα πράγματα δεν είναι έτσι).

Οι Υπουργοί συνήθως δεν συνεργάζονται με την υπηρεσιακή ιεραρχία αλλά μόνο με το στενό περιβάλλον τους. Αποτέλεσμα, λαθεμένες επιλογές, δεν αξιοποιείται η ιστορική εμπειρία και η παράδοση του Υπουργείου και δεν μετέχει η ιεραρχία στην διαμόρφωση και την εκτέλεση των αποφάσεων.

Εξάλλου, το φαινόμενο της διάθεσης υπαλλήλων για την υποστήριξή τους προκαλεί δυσμενείς εντυπώσεις και επιβαρύνει τον προϋπολογισμό. Επίσης δημιουργεί προβλήματα στη λειτουργία των υπηρεσιών από τις οποίες διατίθενται και οι οποίες στερούνται των υπηρεσιών τους.

Τα πολιτικά γραφεία θα πρέπει να περιοριστούν στο προσωπικό που προβλέπεται γι'αυτά από τις κείμενες διατάξεις καθώς και στις αρμοδιότητες που προβλέπει ο Ν. 1558/85. Σε κάθε περίπτωση, πάντως δεν πρέπει να υποκαθιστούν τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες.

Πολλοί επίσης υπουργοί αναλίσκουν τον περισσότερο χρόνο τους στη εξυπηρέτηση των πολιτικών τους φίλων και στα Μ.Μ.Ε. και λιγότερο με τις στρατηγικές επιδιώξεις του χώρου τους. Θεωρώ ότι επιβάλλεται ριζικός εκσυγχρονισμός του θεσμού και με συνταγματικές ακόμα διατάξεις.

2. Είναι υποχρέωση της πολιτείας η εξομοίωση και εξίσωση των αποδοχών των εργαζομένων στο στενό δημόσιο με τις αποδοχές των εργαζομένων στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα.

Έγιναν κάποια βήματα με τον πρόσφατο Νόμο 2470/97 για το μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, όμως και πάλι οι προβλεπόμενες σε αυτό αποδοχές απέχουν κατά πολύ των αποδοχών των υπαλλήλων που εργάζονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα με τα ίδια ή και λιγότερα προσόντα.

Συγκεκριμένα υπάρχουν διαφορές μισθού που καταβάλλεται με πολλές μορφές σε δημοσίους υπαλλήλους όχι μόνο από Υπουργείο σε Υπουργείο αλλά και μέσα στο ίδιο Υπουργείο και για την ίδια εργασία. Λόγω χάρη, το Υπουργείο Οικονομικών απολαμβάνει περισσότερες αποδοχές από πολλούς των άλλων Υπουργείων. Εξάλλου οι διοικητικοί

υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξερχόμενοι προς διενέργεια ελέγχου μαζί με τους τεχνικούς, δεν λαμβάνουν έξοδα κινήσεως όπως οι τελευταίοι και ας κάνουν την ίδια εργασία.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι να μην υπάρχει κίνητρο για παραγωγικότητα και απόδοση στο δημόσιο. Θα θέλαμε να επισημάνουμε ακόμα ότι δυσμενείς εντυπώσεις δημιούργησε στους δημόσιους υπαλλήλους η πρόσφατη υπερμεγέθης αύξηση των αποδοχών των Γενικών Διευθυντών, η οποία ευρίσκεται σε δυσαρμονία με το έργο που προσφέρουν. Ίσως θα πρέπει να μελετηθεί σοβαρά το ενδεχόμενο κατάργησης του θεσμού, διότι η μέχρι τώρα εφαρμογή του στην πράξη δεν πρόσφερε τίποτε, τουναντίον, δυσχέρανε τη λειτουργία των υπηρεσιών και επιβάρυνε τα μέγιστα τον κρατικό προϋπολογισμό. Εν πάση περιπτώσει θεωρούμε ότι θα πρέπει, εφόσον δεν καταργηθούν οι θέσεις να προβλεφθεί η δυνατότητα πλήρωσής του με τεχνοκράτες και γνώστες του καθ' ύλην αντικειμένου κάθε Υπουργείου.

3. Πάρα πολλές παροχές προς διάφορους φορείς και πολίτες (επιχορηγήσεις για αθλητικά έργα, άδειες ΠΡΟΠΟ, διορισμοί ιατρών Ι.Κ.Α. και Τ.Ε.Β.Ε., προσλήψεις δημοσιογράφων) εξακολουθούν να γίνονται με αδιαφανείς και όχι αξιοκρατικές διαδικασίες.

4. Η σπατάλη στο δημόσιο, παρά τις καταβαλλόμενες προσπάθειες, συνεχίζεται με διάφορα τεχνάσματα (υπερωρίες, επιδόματα, αναθέσεις κατασκευής έργων παρά τις ενεργούμενες δημοπρασίες, κλπ.) μια μορφή δε συνήθως τώρα τελευταία είναι και αυτή: τα ταξίδια στο εξωτερικό για διάφορα σεμινάρια και επισκέψεις είτε σε χώρες της Ε.Ε. είτε και σε άλλες. Και βέβαια οι αποστολές αυτές δεν συναπαρτίζονται από τα αρμόδια μόνο πρόσωπα αλλά και από βοηθούς και άλλους αναρμόδιους.

5. Καταργήθηκαν μεν οι αναξιοκρατικές προσλήψεις και ισχύει ο κανόνας της πρόσληψης 1 προς 5 εξερχόμενους στη σύνταξη, πλην όμως τώρα προγραμματίζονται προσλήψεις με σύμβαση έργου τετραετούς διάρκειας και που θα είναι (όπως γίνεται πάντα) ο προθάλαμος της μονίμου εισαγωγής των προσλαμβανομένων στο Δημόσιο.

6. Ένα θέμα το οποίο θα πρέπει επίσης να επανεξεταστεί είναι η πλήρης κατάργηση των υπηρεσιών εξωτερικού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υπηρεσιών ή και άλλων Υπουργείων. Η πρόσφατη απόφαση για τη μερική κατάργηση τους είναι μέτρο προς τη σωστή κατεύθυνση και θα πρέπει, εξετάζοντας το θέμα εξ αρχής και λαμβάνοντας υπόψη αφ' ενός μεν το Υπουργείο δεν έγινε αποδέκτης καταγγελιών από την κατάργηση, πλην μεμονωμένων περιπτώσεων που αφορούσαν κυρίως υπαλλήλους και αφ' ετέρου ότι το ποσό του

εξοικονομήθηκε κατά έτος ανέρχεται σε 350.000.000 δρχ., να προσανατολιστούμε σοβαρά στην επιλογή του κατάλληλου χρόνου για την πλήρη κατάργησή τους.

7. Ζωτικής σημασίας επίσης για τη διατήρηση του Υπουργείου Εργασίας είναι η επαναφορά σε αυτό των Επιθεωρήσεων Εργασίας, όχι με την μορφή τη σημερινή αλλά διαφορετική και κυρίως ως ελεγκτικός μηχανισμός στον τομέα της εργασίας και της υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων. Μετά την υπαγωγή τους στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η λειτουργία των επιθεωρήσεων υπήρξε ανεπαρκής και όχι αποδοτική.

8. Πρέπει να εξεταστεί εκ νέου το θέμα των μετατάξεων στο δημόσιο, υπαλλήλων, προβληματικών ή χρεοκοπημένων επιχειρήσεων. Η μέχρι τώρα εμπειρία μας έδειξε ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι δύσκολα εντάσσονται στο δημόσιο, στην πλειονότητα τους είναι μεγάλης ηλικίας, με πολλά έτη υπηρεσίας στην επιχείρηση και καθόλου παραγωγικοί. Επιπλέον, καλύπτουν θέσεις βοηθητικών κυρίως εργασιών και δεν συμβάλλουν στην αναβάθμιση των Υπηρεσιών.

I. ΓΕΝΙΚΑ

α) Η Κεντροαριστερά

Νομίζω ότι δεν αναλύθηκε ως τώρα με επάρκεια η έννοια της Κεντροαριστεράς. Πέρα από την επισήμανση της οικονομικής διάστασης της σημερινής εποχής μας που έγινε από μέρος σας, δεν σκιαγραφήθηκαν ξεχωριστά ποια είναι η αριστερά και το Κέντρο και τα στηρίγματα τους διαχρονικά και ιστορικά και ειδικά η οικονομική τους βάση, η θεωρητική θεμελίωση, η ιδεολογική τους έκφραση αλλά και το σημερινό status και το υπόβαθρο και η σημειούμενη ήδη εξέλιξη και προοπτική τους.

Ιδιαίτερα είναι αναγκαίο να διακριβωθεί η κοινωνική βάση των δύο χώρων και πως μπορούν αυτοί να αναχωνευθούν, να μορφοποιηθούν και να αποτελέσουν ένα ενιαίο σύνολο και να έχουν ως πολιτικό υποκείμενο ένα πολυσυλλεκτικό και ανοικτό στην κοινωνία κίνημα ή κόμμα. Το ερώτημα αν έχει μέλλον η ελληνική κομμουνιστική αριστερά σήμερα με την προγραμματισμένη της θέση για τη δικτατορία του προλεταριάτου και τα απαρχαιωμένα σύμβολα και ποια είναι η βαρύτητα των άλλων μορφών της αριστεράς, όπως η σοσιαλιστική και η σοσιαλδημοκρατική, τα θέματα αυτά και άλλα πολλά δεν αναλύθηκαν και δεν απαντήθηκαν. Δεν απαντήθηκαν ακόμα τι είναι το κέντρο και ποιο το ιδεολογικό του στίγμα, σήμερα που τα γεγονότα που προσδιόρισαν την ύπαρξη, την επιβίωση και τη δράση του στο παρελθόν έχουν ξεπεραστεί.

Αν δεν προχωρήσουμε σε τέτοιες προσεγγίσεις δεν θα γίνει κατανοητή στο πλατύ κοινό η ιδεολογική μας εξόρμηση που έχει ως επίκεντρο τη διαμόρφωση κεντροαριστερού πολιτικού και ιδεολογικού ρεύματος.

β) Η εσωκομματική αντιπολίτευση κόπασε τώρα μόνο εξαιτίας των πρόσφατων γεγονότων στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω όμως ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζεται και τα επιχειρήματα τους να αποκρούονται όχι επίσημα αλλά από τους υπερασπιστές του εκσυγχρονισμού. Με τον τρόπο αυτό και ο προβληματισμός εμπλουτίζεται και εμπεδώνεται στο πλατύ κοινό αίσθημα αυτοπεποίθησης.

Αλλά και η στρατηγική μας δεν θα θεωρείται με αυτόν τον τρόπο ότι είναι κατηγορούμενη και σε θέση άμυνας.

γ) Όποιες και όσες και αν σημειώσουμε επιτυχίες ως Κυβέρνηση και κίνημα δε θα πείσουμε όπως πρέπει την κοινωνία ότι την σπρώξαμε προς την πρόοδο αν δεν αναδιαρθρώσουμε τη διοίκηση. Γίνεται καλή δουλειά και σωστός σχεδιασμός και δεν θέλω με το σημείωμα τούτο να αμφισβητήσω προθέσεις και έργα. Επιθυμώ όμως να προσθέσω και το

δικό μου λόγο και προβληματισμό και το πράττω τούτο με το ιδιαίτερο σημείωμα που σας προσκομίζω.

δ) Η Αγροτική Σύνταξη των 20.000 δρχ.. δεν ανταποκρίνεται στα στοιχειώδη. Όπως γίνεται και με το ΕΚΑΣ, πρέπει αυτή να αυξηθεί.

II. ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Δεν γίνεται σωστή ενημερωτική δουλειά από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας και από τις υπηρεσίες τους για τη σημερινή μορφή της αγροτικής οικονομίας και τα προβλήματα της και τις εναλλακτικές προτάσεις επίλυσής τους. Από την ύπαιθρο απουσιάζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οργάνωση, οι βουλευτές. Στα καφενεία και στα τηλεοπτικά κανάλια αλλά και στη ραδιοφωνία λίγες και αδύνατες είναι οι φωνές μας. Δεν υπερασπιζόμαστε την πολιτική μας. Οι μόνοι που προσεγγίζουν τους αγρότες και συνομιλούν μαζί του είναι ο Μπούτας και ο Πατάκης. Αν δεν αναστραφεί η εικόνα αυτή, οι κινητοποιήσεις, αν και αποδυναμωμένες, θα συνεχίζονται.

III. ΚΑΡΔΙΤΣΑ

α) Η Καρδίτσα, και λιγότερο ο νομός Τρικάλων, έχουν έντονα προβλήματα. Η μονοκαλλιέργειά του βαμβακιού διέρχεται κρίση. Εναλλακτικές προτάσεις αναζωογόνησης της υπαίθρου δεν προβάλλονται. Είναι λοιπόν απαραίτητη η ειδική ενημέρωση. Αλλά πρέπει να ληφθούν και ιδιαίτερα μέτρα για το συνεταιριστικό κίνημα της Καρδίτσας που οδεύει προς την καταστροφή.

β) Το μεγάλο αίτημα για την περιοχή της Δυτικής Θεσσαλίας είναι να βγει από τη γεωγραφική και συγκοινωνιακή της απομόνωση. Είναι ο μόνος τρόπος να αναπνεύσει ο χώρος και να αναπτυχθεί μια άλλη δυναμική.

γ) Η περιοχή αυτή της Δυτικής Θεσσαλίας εξακολουθεί να παραμένει υποβαθμισμένη με την αναπτυξιακή της μορφή. Οι ανισότητες σε σχέση με την Ανατολική Θεσσαλία και την υπόλοιπη Ελλάδα δεν συγκλίνουν τα τελευταία χρόνια αλλά αναπαράγονται και διευρύνονται. Οι διάφορες χρηματοδοτήσεις κατανέμονται ανισομερώς. Είναι λοιπόν απαραίτητο να θεσπιστούν ειδικά κίνητρα, να ληφθούν έκτακτα μέτρα και να εφαρμόζονται αναπτυξιακά προγράμματα με στόχο την εξισορρόπηση αυτών των ανομοιοτήτων.